

pervertidas, renació la fe por tantos años apagada; revivió la devoción que siguió creciendo en adelante; y el Santuario de Ntra. Señora entró en un período de esplendor hasta entonces desconocido.

(Continuará)

La devoció a la Mare de Deu del Collell

Les Romeries

V

La pietat i tendra devoció de la comarca del Collell se manifesta esplendorosa durant el mes de Maig, escullit amb molt d'acert per a visitar a la Mare de Deu en el nostre Santuari.

El primer dissapte es la parroquia del Cellent la que ve en peregrinació, seguint la costum dels seus passats que aimaren sempre les glories d'aquest Casal de la Verge.

La tendra devoció que professa a Santa María del Collell el que un dia fou alumne d'aquest Seminari i es avui rector d'aquella feligressía, es transparenta ben be en aquella bona gent, que aprofita totes les ocasions per a visitar-la.

El dia de la Aparició de St. Miquel Arcángel, entre set i vuit del matí, arriba el poble de La Miana, presidit pel seu curat, i com els altres llochs fa celebrar un ofici, que sol esser força concorregut.

No sabem que hajan interromput la santa tasca de des que començaren els romiatges, i aixó que la distancia es considerable per a la major part d'aquells devots. Sempre han vingut en aquesta diada, excepte uns quants anys que no tenien dia fixe.

Els de Falgóns no falten pas cap any: la seva fe inquebrantable i la afectuosa devoció a la nostra Regina, que tan fondes arrels té en son cor, els mogueren a esser constants en ses antigues processons, que més tart cambiaren per simples peregrinatges.

Mai havien tingut diada assenyxada, mes actualment acostumen venir el segón dia de Rogacions, acompanyats del propi Sr. Rector.

La vila de Mieras fa present del seu afecte a la Perla de la Comarca visitant-la molt sovint; mes la tradicional romería la celebra l'últim dissapte del seu Mes de María, que invariablement termina el dilluns de Pentecostés.

Aquesta peregrinació ha passat un període de fort decaïment; mes no cal desmaiar, car s'es iniciat una gran millorança d'algun temps ençá, degut al zel del incansable Apóstol que governa aquella parroquia, que amb son fecond treball per a assolir la major perfecció esperitual dels seus feligresos, ha sabut trobar un bon recurs per a donar vida i plenitut a